

[Bollmann]

egentlig vil være. Jeg opfatter i hvert fald stadig væk de regler, som her indføres, som regler med tilbagevirkende kraft, alene af den grund, at perioden med de 78 uger tæller tilbage fra den 1. januar 1988. Det er vi også utilfredse med.

I bemærkningerne til ændringsforslag nr. 6 og 8 står der noget under reglerne om tro og love-erklæringer og dagpengegodtgørelse, som jeg ikke rigtig kan få til at passe. Der står:

»Hvis medlemmet således i en uge inklusive merarbejde er nået op på fuld overenskomst-mæssig arbejdstid eller mere, skal der ikke betales dagpengegodtgørelse.«

Det kan da godt lyde rimeligt, at der ikke skal betales dagpengegodtgørelse, når man har mere end fuld overenskomstmæssig arbejdstid, men hvis man »kun« når op på fuld overenskomstmæssig arbejdstid, hvad så? Skal der så heller ikke udbetales dagpengegodtgørelse? Jeg vil gerne have en forklaring fra ministeren, for hvis det er tilfældet, så kunne man spørge: Hvornår skal der så egentlig udbetales dagpengegodtgørelse, hvis der aldrig skal? Hvis det er konklusionen, er det lige før vi stemmer for lovforslaget, for det har været en af vore største anker imod det, at arbejdsgiveren skal betale dagpengegodtgørelse. Jeg synes, der er noget ulogisk i den kommentar, men det håber jeg jeg kan få forklaret af ministeren. Jeg mener ikke, der har været tid til at finde ud af, hvordan det egentlig hænger sammen.

Jeg har også et andet spørgsmål, nemlig om forholdet mellem arbejdsgiver og lønmodtager. Når man nu skal til at diskutere, om der skal betales dagpengegodtgørelse, så vil jeg godt spørge, om timeoverførsel skal modregnes i den situation. Altså, hvis der er timer nok til en ekstra dag, om jeg så må sige, betyder det så, at arbejdsgiverne er fri for at betale dagpenge fra første ledighedsdag? Jeg tror, ministeren forstår, hvad det er, jeg mener.

Men hvis jeg har forstået de her ting rigtigt, vil vi da godt støtte ændringsforslag nr. 6-8, og der er også et enkelt, som er redaktionelt, som vi ikke har noget imod, nemlig nr. 2. Men alle de øvrige, specielt nr. 5 og de ting, der hænger sammen dermed, kan vi under ingen omstændigheder støtte.

Jeg skal sige noget om selve lovforslaget i næste omgang.

Glønborg (KRF):

Fra Kristeligt Folkepartis side skal der lyde en tak til de mennesker, som har slidt umådelig meget med at få det her på plads. Vi har forståelse for, at det har været en meget vanskelig proces at finde den korrekte beskrivelse af løsningen på de problemer, som man har arbejdet med.

Vi har ikke været betroet at være med i dette arbejde, men vi har nu såvel skriftligt som mundtligt fået lejlighed til at sætte os ind i, hvad sagen drejer sig om.

Ligesom andre ordførere har givet udtryk for, vil jeg godt tilslutte mig, at det har skullet gå hurtigt. Det har også været vanskeligt. Derfor beror den tilslutning, som vi vil give ændringsforslagene, naturligvis på en vis tillid til de mennesker, som har lavet arbejdet.

Noget af det mest tillidvækkende er i mine øjne en erkendelse af, at noget, man har slidt meget med, måske ikke er helt fuldkomment, og det kommer klart til udtryk i bemærkningerne til de ændringsforslag, der er lagt på bordet her. Der er nemlig to afsnit, hvori de hårdt arbejdende forligsparter har erkendt, at der måske kunne være noget, man ikke har ramt helt præcist endnu, og derfor vil man i første kvartal se på, om man nu har ramt helt rigtigt eller en korrektion er nødvendig. I andet og tredje kvartal i 1989 vil man vurdere de økonomiske virkninger. Hvis heller ikke de bliver tilfredsstillende, er man også villig til korrektioner. Det, at man har turdet skrive disse ting i bemærkningerne og erklæret en klar vilje til at rette, hvis der er noget, der skal rettes, gør, at jeg har tillid til, at det er rigtigt at tage de beslutninger, vi skal tage nu.

Derfor betragter jeg den optræden, vi har set i denne sag fra Fremskridtspartiets side, som ren populisme og medieflip.

Jeg har siddet i Arbejdsmarkedsudvalget og har haft fornøjelse af at gøre det sammen med hr. Glistrup. Jeg er klar over, at om der er nogen af os, der har forstået, hvad sagen drejer sig om, er det hr. Glistrup. Han har en fantastisk evne til at læse hurtigt og sætte sig ind i tingene. Derfor er jeg helt sikker på, at han har læst det, der står her, og forstået det.

Derfor må jeg sige, at den måde, som hr. Glistrup forsøgte at fremstille det her som en umulighed på, er ren demagogi. Ellers vil jeg tilbyde hr. Glistrup et kursus i højt læsning. For det er lige netop det, sagen drejer sig om.